

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2015. július 12-én.

Kezdő ének: 30. zsoltár 1. verse

Főének: 223. dicséret mind a 6 verse

Ének prédikáció előtt: 171. dicséret

Textus: Királyok első könyve 3. rész 9 verse „Adj azért szolgáltnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és rossz között.”

Kedves Testvéreim!

Az idei hittantáborunkban Eszter királyné történetével foglalkoztunk. A történet megismerésén túl az is fontos volt, hogy olyan fogalmakkal ismerkedjenek meg a gyerekek, ami túlmutat a történeten és a mindennapok eseményeiben segít. Találkozhattunk a bölcsességgel, az áldozatvállalással, a hit megvalósásával, a hálaadással és az engedelmisséggel. Eszter történetének a feldolgozása során érthettük meg azt is, hogy bár Isten neve nem szerepel a könyvben, mégis az események mögött, irányítóként, tanácsadóként, vezetőként ott áll a Mindenható.

A legfontosabb üzenete Eszter történetének az, hogy minden esemény mögött meg kell látni Istent. Ott volt a Mindenható az eseményekben, amikor a lehetőséget megadta, hogy egy kis nép, a zsidó nép egyik tagja, Eszter, a Perzsa Birodalom királynéja legyen. Ott volt Isten, amikor fény derült az összeesküvésre és a zsidó Mordokaj meg tudta menteni a király életét. Ott volt Isten, amikor az ellenség bosszúja végül elhárult a nép élete felől és szabadon élhettek tovább. Egyetlen esemény sem nevezte meg konkrétan, hogy Isten pedig ezt vagy azt tette, de érezzük és tudjuk, hogy az események mögött egy magasabb erő, Isten ereje munkálkodott. Ehhez a témakörhöz kapcsolódóan tanultuk meg már az első napon ezt az aranymondást a gyerekekkel: „Adj azért szolgáltnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és rossz között.”

Ahhoz ugyanis, hogy az ember tisztában legyen azzal, hogy minden rejtettség ellenére is Isten irányítja életünk eseményeit, nagyon komoly bölcsességre van szükség. Bölcsesség kell ahhoz, hogy észrevegyem, mi az, ami Istentől jött és mi az, ami az emberek műve. Sokszor hallom azt különböző élethelyzetben lévő emberektől, hogy Isten ezt így akarta, akkor ezt el kell fogadni. Vannak azonban pillanatok, amikor ki kell mondani, hogy valamit nem Isten akart úgy, hanem mi rontottuk el és azért kerültünk abba helyzetbe, vagy éppen mélységbe. Van olyan, hogy én léptem rossz útra és lett nehéz az életem, akkor azt ne toljam át Istenre és ne mondjam azt, hogy az Ő akarata volt ez. Ahhoz pedig, hogy meg tudjam különböztetni: mi az, ami ténylegesen Isten akarata és mi az, ami csak emberi tényezők összeállása, ahhoz kell az a bölcsesség, amit Salamon király uralkodása kezdetén Istentől kért, hogy különbséget tudjon tenni jó és a rossz között.

Viszont a bölcsesség még mindig nem elég. Hiába tudom megkülönböztetni azt, hogy mit akar Isten és mi az, ami csak emberi út, hogyha nem akarom azt tenni, ami pedig fentről jön. Vannak pillanatok, amikor megértem, hogy Isten mit akar, de én azért sem akarom azt megtenni. Volt az életemben egy olyan időszak, amikor tudtam, hogy az imádság segítene rajtam, viszont nem akartam imádkozni. Tudtam, hogy Isten ereje kivezetne a mélységből, de nem akartam Isten erejére támaszkodni. Nem éreztem jól magam a mélységben, mégsem indultam el a kivezető úton.

Olyan magatartás ez, mint amikor a hosszú ideig börtönben lévő ember nem akar kilépni a börtön nyitott ajtaján, mert bár tudja, hogy a szabadság kint várja, de fél az ismeretlentől, ami ott van. Ahhoz, hogy megértsük Isten akarát, ahhoz bölcsesség kell, de hogy meg is tegyük, amit Ő kér, ahhoz pedig engedelmes szívre van szükség. Ezt érezte meg Salamon király is, amikor Istentől engedelmes szívet kért. „Adj azért szolgáltnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és rossz között.”

Nagyon fontos megértenünk, hogy Salamon nem engedelmes értelmet kért, hanem engedelmes szívet. Az ember értelme ugyanis nem fog Istennek engedelmeskedni, csak akkor, ha a szíve engedelmeskedik. Nagyon jól mutatják ezt a Biblia különböző bukásai. A bűneset alkalmával, amikor az ember elkezdett gondolkodni, elkezdte mérlegelni, hogy értelmes-e Isten parancsa, akkor nem engedelmeskedett neki, hanem pontosan az ellenkezőjét tette annak, amit Isten kért. Pár évvel később, amikor Káin ott állt Isten előtt, aki figyelmeztette, hogy vigyázz, mert a bűn az ajtód előtt áll és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta, akkor Káin értelme nem akart engedelmeskedni. Nem uralkodott az indulatain, hanem megölte testvérét, Ábelt.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben

2015. július 12-én.

Ezt láthatjuk akkor is, amikor a zsidó nép pusztai vándorlásakor Mózes felment a hegyre, hogy Istennel szövetséget kötve lehozza a tízparancsolat kőtábláit. A nép pedig, aki lent várakozott, úgy gondolta, hogy Mózes túl sokáig van fent, biztosan meg is halt, és ezért egy aranyborjút készített önmagának. Úgy gondolkodtak, hogyha nem sikerült azzal az Istennel előrébb jutni, aki Mózesen keresztül szólt, akkor majd sikerül azzal, amelyiket csinálnak maguknak.

Az értelem a szív nélkül soha nem engedelmeskedett Istennek. Ezt láthatjuk Péter tagadásában, amikor kimondta a félelem miatt, hogy nem ismeri Jézust, ezt láthatjuk Júdás árulásában, aki értelemmel akarta eldönteni, hogy Jézus-e a Messiás, vagy sem, ezért átadta Őt a gyilkosoknak. Az emberi értelem engedetlenségét láthatjuk minden egyes történetben, amikor az ember nem Isten útját választotta. Elkezdett gondolkodni, ami önmagában nem baj, sőt kifejezetten pozitív, de úgy gondolta, hogy a Mindenható mégsem tudja olyan jól, hogy melyik úton kell elindulnom, én azt jobban tudom és a rossz utat választotta. Salamon ezért nem engedelmes értelmet kért, hanem engedelmes szívet. „Adj azért szolgádnak engedelmes szívet”.

A szív az értelemmel együtt engedelmeskedik. Gondoljuk csak végig, hogy mi a legerősebb összekötő kapocs két ember között. Ez a szeretet. Amikor pedig szeretet van bennünk, akkor igyekszünk arra, hogy minél több mindent és minél jobbat adjunk meg annak, aki fontos nekünk. Az ember pedig, amikor rájön arra, hogy a Mindenható szereti és hogy mi is szerethetjük Őt, akkor jutunk el odáig, hogy engedelmeskedjünk, hogy megtegyük azt, amit Ő kér tőlünk. Azért kérhetjük az engedelmes szívet, mert a szeretet köt minket össze Istennel.

Természetesen a kérdés sokszor bennünk van, hogy miért szeressük mi Istent? Másként is feltehetem a kérdést: Mi az, amiért hálások lehetünk, ami miatt az a vágy van bennünk, hogy megtegyünk mindent, amit kér? Azt hiszem, hogy erre lehet általános dolgokat is felsorolni, mint például azt, hogy Jézus Krisztus eljött értünk a földre, hogy Isten ereje kíséri az életünket, de lehet nagyon sok személyes példát elmondani. A Mindenható megérintette a lelkemet és megvigasztalt. Odalépett hozzám és segített nekem, amikor mélységben voltam. Elfáradt a lelkem és felemelt, hogy örömmel töltsön meg. A sort pedig nagyon sokáig folytathatjuk. Annyi mindent kaptunk Istentől, hogy mi ezért szeretjük Őt. A szeretet pedig arra indít minket, hogy engedelmeskedjünk mindannak, amit Isten kér tőlünk.

Salamon a kérést így folytatta: Adj Uram engedelmes szívet, hogy tudjam kormányozni népedet. Az engedelmesség tehát nem egyéni teljesítmény, vagy egyéni érdem, hanem mindig a közösség javára van. Nem azért élünk Krisztus követő életet, hogy nekünk jó legyen, hanem ezért, hogy minél több embernek jó legyen. A gyülekezet élete, fejlődése arról szól, hogy minél inkább tudjunk közösségben gondolkodni, közösségben élni.

Adj Uram engedelmes szívet, hogy tudjam kormányozni népedet és különbséget tudjak tenni jó és rossz között. Aki engedelmeskedik Istennek, az látja, hogy mi a jó és mi a rossz. Aki Isten útján jár, aki minden időpillanatban azt akarja megtudni, hogy Isten mit szeretne, az fogja látni azt is, hogy mi a jó és mi a rossz. Az engedelmes szív azt adja meg, amire az értelem önmagában nem elég.

Különbséget tenni jó és rossz között rendkívül nehéz. Sokszor ugyanolyannak látszó események, folyamatok mégsem ugyanazok. Az egyik jó, a másik rossz. A példa ugyan nem tökéletes, de hogy értsük miről van szó, hadd hozzam fel az országunkba érkező emberek példáját. Vannak a menekültek és vannak az illegális bevándorlók. Különbséget kell tenni aközött, aki menekül, aki az életét menti, mert különben a halál várna rá a saját országában és különbséget tenni aközött, aki a szervezett bűnözés keretei között érkezik. Ugyanúgy érkeznek az emberek, látszólag ugyanaz történik, mégis más a kiinduló pont. Az élet szinte minden területéről hozhatnánk most a példát, hogy mennyire hasonlítanak a dolgok, mennyire ugyanúgy néznek ki, mégis különbség van köztük, hiszen az egyik jó, a másik rossz. Ezért kérte Salamon is, hogy kapjon olyan engedelmes szívet, ami különbséget tud tenni a jó és a rossz között.

Kedves Testvéreim! Életünkben igen nehéz eligazodni. Nehéz megmondani valamiről egyértelműen, hogy mi a jó és mi a rossz. Mégis csak akkor van lehetőségünk a kiegyensúlyozott életre, hogyha erre képesek vagyunk, vagyis tudunk engedelmeskedni mindannak, amit Isten kér tőlünk. Ezért kérjük mi is az ének szavaival: „Uram, hozzám légy kegyelmes, tedd Tieddé szívemet, hadd lehessen engedelmes, Néked élő gyermeked!” (299. ének 5. vsz.)

Ámen!

Záró ének: 299. dicséret mind az 5 verse